

BEZPIECZNIK (3) *sb m*

Zawsze beł-.

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w tej rodzinie wyrazów).

sg V bezpieczniku (1). ◇ pl N bezpiecznicy (1). ◇ D bezpiecznik(o)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Człowiek pewny siebie, zarozumialec (tylko w odniesieniu do biegłych w Piśmie św.) (3) : RejAp 32; Tąmże Pan powiedzieć raczy tym takim fałsznym bełpiecznikom: Iż ie dam na lekkość á ná połromocenie wieczne RejPos 189v.

Szereg: »mistrz a bezpiecznik«: Ták iż oni Miłtrzowie á oni bełpieczniczy o zakonie łwoim/ łzemráli á mowili przeciwko iemu RejPos 166v.

BC